

Eltsanak nagyobb figyelmet a könyvtárak és fiókkönyvtárak munkájára. Övják meg a könyveket az eltulajdonítástól.

Az inotai építkezésünkön kezdtek alkalmazni először a ma már az egész építőipar területén általánossá vált módszert a könyvek védelmére. Áthelyezésnél, vagy végleges eltávozásnál a dolgozókkal csak akkor számolnak el, ha felmutatják a könyvtáros igazolását, hogy könyvtári könyv nincs nála. Ez a következőképpen történik. Az építkezésen dolgozó munkások számozott plaketteket kapnak: egyikre adják az ágyneműt, a másikra a szerszámot, a harmadikat pedig azoknál, akik a könyvtárba beiratkoztak a könyvtáros tartja magánál. A bérelszámolás csak akkor számolja el az illetményt, ha a plaketteket maradéktalanul visszaadja a kilépő dolgozó. A könyvtárba beiratkozott dolgozó csak a nála lévő könyvtári könyv visszaadásakor kapja vissza a könyvtárosnál lévő plakettjét. Ez a rendszer, mint a könyvek megőrzésének hatásos módszere terjedt el.

A könyvvállomány védelmére a kollektív szerződésekből az igazgató és üzemi bizottságok vállalták a felelősséget és ezzel törvényes alapot teremtettek a könyvtári könyvek megőrzésére. Sztálinvárost és a Sztálin Vasművet építő 26. sz. Allami Építőipari Tröszt és az Építők Szakszervezete Sztálinvárosi bizottságának kollektív szerződése 153. pontja kimondja, hogy »A vállalat csak abban az esetben igazolja a dolgozók távozását, illetve egyik munkahelyről a másikra való áthelyezését, ha a jelölés könyvtáros, illetve szertáros a rak-tári lapon igazolja a bérelszámolónak, hogy a dolgozónál nincs kulturális eszköz (könyv, sakkjáték stb.), vagy ha volt, azt leadta. A kollektív szerződésekből foglalt kötelezettség-vállalásoknak minden esetben eleget kell tenni.«

A Sztálinváros József Attila Szakszervezeti Kultúrotthon könyvtára igazolást állít ki azok részére, akiknél nincs könyvtári könyv. E módszer bevezetése helyesnek bizonyult, több ezer kötet könyvet őrzött meg a dolgozók számára. Ezért fontos feladat az építőipari vállalatok, üzemi bizottságok szakszervezeti könyvtára számára, hogy ahol még e módszert nem alkalmazták, sürgősen rendszeresítsék.

Az építőiparban a központi könyvtárak mellett több fiókkönyvtár is működik a munkahelyeken, szálláshelyeken, klubszobákban. Különösen nagy építkezéseken a dolgozók nemcsak egy, hanem több esetben több könyvtárnak (pl. a központi és szálláshelyi) tagjai. Ez újabb problémát hozott felszínre. Megtörtént, hogy a központi könyvtár igazolta, hogy az olvasónál nincs könyvtári könyv, a szálláshelyi

fiókkönyvtárból azonban maradt a dolgozónál könyv, amelyről a központi könyvtáros nem tudott. A Sztálinváros József Attila Kultúrotthonának könyvtárosa ezt a kérdést egyszerű módon, a többi építkezés számára is alkalmasan, úgy oldotta meg, hogy értesítést küldött az építésvezetésnek (bérelszámolásnak) arról, hogy a szóbanlévő dolgozó a József Attila Kultúrotthon könyvtárának tagja és kérte, hogy a bérelszámolás ezt az értesítést csatolja az illető fejlapjához. Ugyanakkor azt is kérte, hogy a dolgozó kilépése vagy áthelyezése esetén küldje be őt az értesítéssel a könyvtárba, hogy ott megkapja az igazolást, mert enélkül, a kollektív szerződés értelmében, senkinek nem számolható el járandósága.

A fiókkönyvtárak is az új olvasó beiratkozásánál kitöltik az értesítést és azonnal elküldik az illetékes bérelszámolásnak, amely csatolja a dolgozó fejlapjához. Így tehát annak, aki két könyvtárba iratkozik be, két értesítés kerül a fejlapjához. És ezekről két igazolást is kérnek.

A könyvtári könyvek megőrzésére több erélyes intézkedést vezettek be. Alkalmazták az egységes nyilvántartási rendszerben megjelölt felszólítást is, amelyben figyelmeztetik a hanyag olvasót, hogy a nála lévő könyvet haladéktalanul adja vissza a könyvtárnak, mert ellenkező esetben az ügyről értesítik a rendőrséget. Ha a felszólítás után sem hozza vissza a könyvet, a könyv árát levonadják járandóságából. Egyesek azonban szívesen »vették meg« ilymódon a könyveket, ezért a Szovjetunió tapasztalatait felhasználva, most már a könyvek árának három-négyszeresét vonják le illetményéből. Az ilyen olvasókat ki is pellengérezik. Amennyiben a dolgozó önkényesen hagyta el munkahelyét, megteszik ellene a feljelentést.

Kazamity György,

az Építők Szakszervezete kultúrnevelési osztályának munkatársa

KÖNYVTÁROSI BÍRALAT A KÖNYVTÁRELLÁTORÓL

Fiókunknak több mint 5000 olvasója van, — naponta, még a nyári időszakban is, 250—300 olvasó kér kölcsön könyvet. Olvasóink szívesen járnak könyvtárunkba, sokat olvasnak és komoly igényeket támasztanak velünk szemben, amelyeket sokszor nem tudunk kielégíteni. Legfontosabb és teljesen jogos kérésük az, hogy azokat a könyveket vehessék el, amelyeket szeretnének, vagy ami tanulásukhoz, művelődésükhöz szükséges. Ezzel szemben csak azt a könyvet

KÖNYVTÁR AZ ÚTTÖRÖTÁBORBAN

tudjuk kölcsönözni, ami éppen bent van. A könyvhiányt sokféleképp igyekszünk áthidalni. Kiszélesítjük az előjegyzési rendszert, népszerűsítjük a kisregényeket, elbeszéléseket, több ismeretterjesztő művet adunk ki, de még így sem tudjuk a folyton növekedő igényeket kielégíteni. Klasszikus művekből kevés új kiadás jelenik meg, a régi példányok tönkre mennek (javításra hetenként 90—100 könyvet küldünk, melynek egy részét már nem is lehet újrakötni). Az új könyvekből igen kevés példányt kaptunk a könyvtár nagságához és az olvasók számához viszonyítva.

Sok javulást vártunk a Könyvtárellátótól. Ismerjük a nehézségeket, amelyekkel egy új intézménynek meg kell küzdenie, de ez nem mehet az olvasók és könyvtárak rovására. Nem tudunk nevelő munkát kifejteni a könyveken keresztül, ha az ehhez szükséges könyvekkel nem rendelkezünk. Április óta vette át az új intézmény a könyvellátásunkat. Ez idő óta 143 szépirodalmi művet kaptunk, melyből 40—50 volt komoly regény vagy elbeszélés kötet, a többi kis műsorfüzet és hasonló. Az ifjúsági könyvek terén még rosszabb a helyzet. Emellett sok esetben későn kapjuk a kiadványokat. Pl. Mikszáth: Beszterce ostroma, Móricz Virág: Apám regénye, Makarencó cikkeinek, előadásainak gyűjteményes kötete, Feleki: Tizenhat nap c. könyve már régen könyvtáruis forgalomban van, mi pedig még mindezeideig sem kaptuk meg, pedig olvasóink tömegesen kéri. Sokszor oly későn kapunk kiadványokat, hogy már elvesztik időszerűségüket, pl. június 6-án kaptuk meg a választási műsorfüzeteket, pedig arra május elején lett volna szükség. Május 8-án ankétot tartottunk és kénytelenek voltunk kölcsönpéldányt használni hozzá, és így olvasóinknak sem tudtunk adni belőle.

A VI. kerületben van a Képzőművészeti és a Zeneművészeti Főiskola is, tehát sok művészeti és zenei könyvre lenne szükségünk. Ilyen alig van. Úgy gondoljuk, hogy ezek a kérdések nemcsak bennünket, hanem az ország minden könyvtárosát érdeklik. A KÖNYVTÁROS nyilvánosságához fordulunk, hogy a hibákon a Könyvtárellátó és a könyvkiadók minél hamarabb és minél eredményesebben segítsenek. Egy kérdésünk is van: hogyan lehetne a Szabó Ervin Könyvtár osztályozását a Könyvtárellátóval összhangba hozni, úgy, hogy ne kelljen a szakjelzetek nagyrészét átjavítani a nálunk használt jelzetekre, illetve szakszámokra.

Sugár Jenőné,

a VI. ker. tanács Szabó Ervin Könyvtára
10. sz. fiók dolgozója

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár békásmegyéri fiókja a nyári hónapokban sem szakad el az ifjúságtól. Körzetünkben van a pünkösdfürdői úttörőtábor, itt nyári ankét és könyvismertetés sorozatot kezdünk, amelyet természetesen tovább folytatunk. A témák megválasztásánál egyrészt az olvasótábor érdeklődési körét, kívánságait vettük alapul, másrészt természetesen irányítjuk munkásságunkat a természetrajz-termesztvédelem, pályaválasztás tárgyköréből választott témákra. Az úttörők élénken érdeklődnek a könyvmegbeszélések és könyvismertetések iránt, amelyeken az előadásokat legnagyobb részben meghívott előadók tartják. Az előadók aztán a pajtasokkal és a pedagógusokkal elbeszélgetnek és kérdéseikre felvilágosításokat adnak. Az úttörő tábort könyvállomással látjuk el. Lehetőség szerint úgy állítjuk össze és frissítjük fel az anyagot, hogy a megbeszéltek könyvek ott legyenek a könyvállomáson. A pajtasok ugyanakkor a könyvtárat is látogatják és kölcsönvesznek könyveket. Még hét előadást tervezünk és csak azután összegezzük a tapasztalatainkat. Annyit már bizonyos, hogy az előadásokon megbeszéléseken részt vett pajtasok tervei az olvasmányigényekkel lépnek fel. Felkészültünk arra, hogy az érdeklődő pajtasokat állandóan megfelelő könyvanyaggal látjuk el a tábori könyvállomással és a könyvtár útján. Elhatároztuk, hogy a működésünk tapasztalatait megvizsgálva a 33. sz. fiók az egész iskolavégre terjedő sorozatot rendez, amivel különösen a szakörök munkáját igyekszük segíteni. Arra törekszünk, hogy a pajtasok érdeklődését a természettudományok felé tereljük. Az előadásorozatot, amelyet a kultúrotthon nagy termében akarunk megrendezni, filmmel, könyvkiállítással és más szemléltető eszközökkel fogjuk majd eredményesebbé tenni.

Csomor Tibor,

a Szabó Ervin Könyvtár békásmegyéri
csillaghegyi 33. sz. fiókjának dolgozója

KÖNYVTÁRI MUNKA EREDMÉNYEI A TERMELŐSZÖVETKEZETEK BEN

Először is önbírálatot kell gyakorolnom, hogy a karcagi városi könyvtár eddig nem hallatta hangját A KÖNYVTÁROSBAN, holott könyvtáros. Társaim a folyóirat hasábjain számolnak be munkájukról, tapasztalataikról. Beszámolómat azzal kezdem, hogy könyvtárunknak jelenleg kilenc fiókkönyvtára van és ezek legtöbbször tsz-ekben helyeztük el, hiszen városunk termelőszövetkezeti város. A munkafegyelem azonban nem mindeműlt kielégítő és ezért a könyvtári munkával akarunk hozzájárulni a dolgozók munkájának megjavításához, a szocialista ember kialakításához. Tavaly négy III. típusú tsz brigádjában szerveztünk csoportos olvasást és cséplést idején. Az ebédszünetekben Nyikolajeva: Az aratás, Solohov: Új barázdát szánt az eke, Nagy Sándor: Megbékélés c. könyvéből olvastunk fel. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy a Rákóczi-tsz Kíss-brigádjában cséplést négy nappal hamarabb fejezte be. Az idén minden III. típusú tsz-ben megszerveztük a csoportos olvasást a nyári munka idejére, mégpedig oly módon, hogy előre megbeszéljük a tsz vezetőjével, hol lesznek a felolvasások, mert mi, vagy a Megyei Könyvtár ellenőrizni akarjuk a felolvasásokat. Brigád-szállásokra könyveket adunk ki. Az olvasókörök a tsz-ekben a télen is működtek, mindig egy fejlettebb és értelmesebb dolgozó olvastat fel. Most nyáron a felolvasásokkal akarjuk segíteni az aratás, cséplés, begyűjtés idejében való elvégzését. A jól dolgozó tsz-tagok nevét falláblán népszerűsítettük a könyvtárban, hogy azok, akik könyvért jönnek, értesüljenek az eredményekről. Könyvtárunknak jelenleg 6500 kötet könyve van és 1931 olvasója. Májusban 5755 kötet könyvet kölcsönöztünk ki. A Népművelési Minisztérium a választás sikerének elősegítéséért elismerő oklevéllel tüntette ki könyvtárunkat.

Mátyus István,

a karcagi Városi Könyvtár vezetője

TERMÉKENY >TERÜLETI ÉRTEKEZLETEK< ZALA MEGYEBEN

Nálunk eléggé körülményes sikerült népkönyvtárosi értekezletet megszervezni, mert kinek vonaton, kinek autóbusszon, kinek kocsin vagy kerékpáron, esetleg háromféle járművel is kell utaznia, hogy Zalaegerszegre, a Megyei Könyvtárba juthasson. Az utazás egy vagy másfél napba is beletelik. Dologidőben meg sem próbálkoztunk azzal, hogy összehívjuk népkönyvtárosainkat. Most azonban, hogy az ország kényeréről van szó, meg kellett találnunk a megoldást és ezért területi értekezleteket tartottunk, még pedig pihenőnapon, vasárnap. Kiválasztottunk egy közlekedési tekintetben összefüggő területet és annak a legjobb népkönyvtárát. Ide hívtuk össze értekezletre a közeli népkönyvtárosokat. Az első ilyen értekezlet Bókaházán volt, Zalaszéntrődt, Gyűlésvész, Túrje, Kehida, Zalacsány, Zalakoppány részvételével. Az eredmény meglepő volt. A bókaházi népkönyvtáros mintaszerűen rendezte egyébként is gondosan kezelt népkönyvtárát és az értekezletre eljött a községi tanács elnöke és a község párttitkára. Ezzel két folyamatot indítottunk el. Az egyik az, hogy a népkönyvtárosok saját szemükkel győződhetnek meg arról, hogyan kell vezetni egy jó népkönyvtárát és az értekezlet után sokan érdeklődtek a könyvtáros módszerei felől. A másik pedig az, hogy a bókaházi tanácselnök és párttitkár is tájékozódott a hozzászólásokból a szomszédos községek népkönyvtárainak helyzetéről, ami azért is fontos, mert még akadnak olyan tanácselnökök, akik azt sem tudják, hogy — községtükben népkönyvtár működik. A bezerédi tanácselnök például arra a kérdésre, hogy milyen könyveket olvasott legutóbb, azt válaszolta, hogy nem olvas, mert — nincs népkönyvtár a községben. Szerintünk az értekezletnek ez a két eredménye egészséges versenyt indít majd el a tanácsok között, mert hiszen a 2042/13/1952. sz. M. T. határozat végrehajtására is lehet versenyt indítani! Az értekezleten részvevő könyvtárosok nemcsak magával a könyvtárral és jövő munkájukkal foglalkoztak, hanem otthonukban, keresték fel az olvasókat és értékes tapasztalatokat gyűjtöttek. A bókaházi területi értekezlet mintájára **Bókaszerpente**n, Zalaszéntrődtön, Tófejen, Zala-lövőn is rendeztünk ilyen értekezletet és a tapasztalatok azt mutatják, hogy ezekre szívesen jönnek a népkönyvtárosok még 20–30 km távolságról is. Az értekezletek után ezapordó kiállítások és a népkönyvtáros munkájának javulása pedig azt bizonyítja, hogy hatástuk jó és termékeny.

Pál József,

a Zala Megyei Könyvtár munkatár

EGY FALUSI NÉPMŰVELÉSI BIZOTTSÁG A NÉPKÖNYVTÁR FEJLESZTÉSEÉRT

A magyi oktatási és népművelési állandó bizottság elhatározta, hogy a népkönyvtár könyvvel az eddiginél hatásosabban népszerűsíti a falusi dolgozók körében. Ezért a már korábban megkezdett könyvismeretéseket, amelyeket havonta tartunk, igyekszünk az időszaki feladatok szolgálatába állítani. Hozzáfogtunk ahhoz, hogy a községhez tartozó, de attól 6 km-re fekvő Kauszay-tsz tanyán is könyvekhez jussanak a mezőgazdasági dolgozók. Könyveket viszünk ki hozzájuk és arra örekedünk, hogy minél többen beiratkozzanak a népkönyvtárba. Havonta egy-egy természettudományi, irodalomtörténeti és történelmi tárgyú előadást tartunk, amelyeket a magyarszakos nevelők, valamint a község dolgozóinak érdeklődési körét legjobban ismerő elvtársak tartanak. Az oktatási és népművelési állandó bizottság javasolta a tanács VB-nek, hogy mielőbb helyiséget biztosítson könyvtárunknak, még pedig olyant, hogy abban olvasókört is rendszeresíthessünk. Községünkben ugyanis eddig egyik célra sincs alkalmas helyiség.

Albert Antal,

a magyi áll. isk. igazgatója.

ÜTTÖRŐ AKTIVÁK A JÁRÁSI KÖNYVTÁRBAN

Tíz hónapja segíték a Járási Könyvtárban és mindig arra törekszem, hogy minél több könyvet kölcsönözzenek az ifjúságnak. Különféle módon népszerűsítjük könyvtárunkban a könyveket, felhívjuk plakátokat, kiállításokat rendezünk. Van például egy ivergezt szekrényünk, amelyben a könyvcsonkítokat figurázzuk ki. Mi, üttörő aktívák is részt veszünk a könyvtár megbeszélésein. A legutóbbi értekezleten Papp Antalné, ifjúsági könyvtáros azt mondta: »Nektek arra kell törekednetek, hogy a könyvtár és az üttörők közt a kapcsolatot fenntartsátok.« En most a VII. osztályba járok és ha az általános iskolát elvégzem, könyvtáros gimnáziumba szeretnék járni.

Sándor István,

a mohácsi Járási Könyvtár üttörő aktívája

Itt a mohácsi könyvtárban kilenc-tizen segítünk mi aktívák. Örülünk, hogy segíthetünk, mert ezzel iskolai előmenetelünk is jobb. Mi vagyunk az összekötőkapocs a tanuló, az iskolások százaival. A könyvtár legújabb híreit továbbítjuk az olvasóknak, és elhozzuk az olvasók kívánságait, panaszait a könyvtárba. Azért is segítünk a könyvtárban, mert amit ott tanulunk, azt fel tudjuk használni az üttörő mozgalomban és az iskolában. Korunk és képességünk szerint bíznak meg minket különféle feladatok elvégzésével. Nem mindannyian a kölcsönzésnél segítünk, vannak, akik a könyvlebegyészéssel, plakátrajzolással és a ki-hordásnál segítenek. . . Az én édesapám és édesanyám még szegény sorban nőtt fel, nem volt számukra tanulási lehetőség, de én már tanulhatok és a kultúra minden áldásából részesülhetek. Ezért igyekszem a könyvtárban jó munkát végezni, segíteni a könyvekkel a tanulni vágyó ifjúságot.

Légrády Klára,

VII. o. t., a mohácsi Járási Könyvtár aktívája

A KÖNYVTÁROK BOLTJÁRÓL

A Könyvtárosok Boltjának megnyitása nagy örömet szerzett a könyvtárosoknak, nyitvatartási idejével kapcsolatban azonban panaszunk van. A kisebb üzemek könyvtárosai feladatukat társadalmi munkában látják el, a szükséges nyomtatványokat nem áll módjukban a délután 5 óráig nyitvatartó üzletben beszerezni. Javasolom, hogy a bolt este 7 óráig álljon a könyvtárosok rendelkezésére. Amennyiben ezt nem lehet így megoldani (amit nem tartok valószínűnek), úgy kerületenként az este 9 óráig nyitvatartó könyvesboltok tartásának raktári könyvtári nyomtatványokat. Azok a könyvtárosok, akik nem ismerik a nyomtatványokat, itt kellő felvilágosítást kaphatnának.

Fried Vilmos,

a Fővárosi Ora- és Ékszeripari Vállalat üzemi könyvtárosa.

PARKKÖNYVTÁR GYERMEKEKNEK

A Szabó Ervin Könyvtár 14. sz. fiókja június 16-án megkezdte a Dunaparton, a Molotov téren a szabadtéri kölcsönzést, hogy ott a pajtasokhoz vigyük a könyvet, mert a nyári hónapokban sokkal kevesebb gyermek jön be a könyvtárba. Hetenként kétszer kölcsönzünk kint a téren és erre élénk plakáttal hívjuk fel a figyelmet. Már első alkalommal sokan vették körül a könyvkölcsönző asztalt és a pajtasok örömmel válogattak a színes könyvek között. Hogy milyen lelkesen fogadták a kölcsönzést, Hoffer Júlia, a Deák-téri áll. iskola tanítónőjének levele bizonyítja. »Kellemes délután a Deák-téri általános iskola napközti otthonának. A nagyobbak játszottak, a kicsik homokoztak. Egyszerre zene hangjaira lettek figyelmesek, odasiettek és tágranyílt szemmel bámulták a sok szép könyvet. S.inte egyszerre kérték a könyvtárrostól a szebbnél-szebb könyveket. Egyik leányka a kötényét adta zálogba egy mesekönyvért, egy

fiúcska pedig a labdáját »A fu-fangos Cintulá«-ért. A máskor oly nyugtalan gyermekek elmélyedve nézték, olvasták a könyveket a füves térség virágágyai között. Ragyogó gondolat elvinni a gyermekekhez a meseirodalom kincseit és játék közben nevelni őket a legnemesebb gyönyörűsége, az olvasásra. »

Rados Ottóné,
a Szabó Ervin Könyvtár 14. sz.
fiókjának könyvtárosa

A SIKER KULCSA: A TANÁCS ÉS A KÖNYVTÁR EGYÜTTMŰKÖDÉSE

Az 1950-ben alakult népkönyvtárunk fejlődése tanúskodik arról, hogy a községi tanács megérti és támogatja a könyvtár munkáját, a könyvtáros pedig aktívvá vál együtt szívós népnevelő munkát végez. Könyvtárunk december 21-re jóiekvésű, alkalmas új helyiséget kapott és a községi tanács VB. 5600 forint értékű új könyvtári berendezéssel lepte meg az olvasókat és a könyvtárost. Ugyanakkor megalakítottuk az V—VI. kerületi

fiókkönyvtárat, amely most már 560 kötet könyvet tart 250 beiratkozott olvasójának. A kölcsönadott könyvek száma a téli időszakban elérte a havi 700 kötetet. Tervünk, hogy még három fiókkönyvtárat létesítsünk olyan területeken, amelyek távol esnek a város központjától. Könyvtárunk 1952-ben összesen 17.000 kötet könyvet kölcsönzött. Nehézségeink olyanok, amelyek bizonyára más könyvtáraknál is jelentkeznek, ezért hívom fel a Megyei Könyvtár figyelmét a következőkre: Előadásaink sikere sokszor azon dől el, hogy a Megyei Könyvtár más előadót küld, mint akit előzőleg kijelölt. A látogatók száma megdöbbentően csökken, ha kiderül, hogy nem az az előadó jött el, akit vártak. Némely községben rossz a könyvállomány összetétele és ezen sürögősen segítené kell. Biharugrán alig van mesekönyv és ifjúsági irodalom. Zsadány fancieska-pusztán a könyvanyagot az iskola egyik szekrényében egyetlen polcra szorították be és a könyvtáros e miatt a kölcsönzéskor kénytelen minden kötetet leszedni, hogy megtalálhassa, amit keres.

Képlő Sándor,
sarkadi népkönyvtáros.

A KÖNYVTÁROS MEGJUTALMAZOTT LEVELEZŐI

Rados Ottóné, Papp Antalné, Csomor Tibor, Mátyás István, Pál József, Albert Antal, Fried Vilmos, Fenyvessyné Góher Anna, Várady Miklósné, Nagy Attiláné, Pintér József, Erdélyi Béla levelezőink között kiosztottuk a következő könyveket: Rákosi Mátyás: A szocialista Magyarországért, N. K. Krupszkaja: Lenin a könyvtárakról, Aczél

Tamás: A szabadság arnyékában, Illyés Gyula: Petőfi, Puskin válogatott művei, Mikszáth Kálmán válogatott művei, Versigora: Tiszta lelkiismeretű emberek, Méray Tibor: Tanúságtétel, Honoré de Balzac: César Biotteau nagysága és bukása, Földes Péter: Kanyargós Dráva, Gorkij: Az anya, Martin Andersen Nexö: Hódító Pelle.

Különböző napilapokban és folyóiratokban megjelent könyvismertetések jegyzéke

I. TARSADALMI-POLITIKAI IRODALOM:

Lenin V. I. Műveinek 32. kötete. Szabad Nép, július 3. Népszava, júli-
Félix Pál: Vietnam a felszabadulás útján. Esti Budapest, június 17.
Gorkij, Makszim: A békéért és demokráciáért. Új Világ, június 11. (Aba Iván).
Incze Miklós: Válság és nyomor a Horty-rendszerben. Természet és Technika, június (Sándor Vilmos).
Krupszkaja, N. K.: Mit írt, mit mondott Lenin a könyvtárakról. Új Világ, július 2. (Aba Iván).
Stejnberg, J. L.: A közepkeletű brit agresszió története. Természet és Technika, június.

II. TERMÉSZETTUDOMÁNYOS IRODALOM:

Albumok a szlovákiai barlangokról és tájakról. Természet és Technika, június (Ozoray György).
Schmidt, O. J.: Négy előadás a Föld keletkezésének elméletéről. Természet és Technika, június (Herczeg Tibor).

IV. TECHNIKAI IRODALOM:

Az acélglyártás időszerű kérdése. Újítók Lapja, június 5.
Benedek Róbert: Magasnyomú gépek szerkezete és üzemtana. Újítók Lapja, június 20.
Csiky E. János: A pamut fésülése. Újítók Lapja, június 20.
Danlín, A. Sz.: A minőségi búzaorlés tökéletesítése. Újítók Lapja, június 5.
Jeljutym—Pavlov—Levin: A ferródtövezetek gyártása. Újítók Lapja, június 5.
Kelen István: A pamutfonalak írezéséről. Újítók Lapja, június 20.
Knuth Károly: Sztahanovista munkamódszer a kazánházszerezési munkáknál. Újítók Lapja, június 20.
Kulicsihin—Vozdvizsenszkij: Mélyfúrás. Újítók Lapja, június 20.
Rájher, Sz. A.: Balesetelhárítás a hőkezelőüzemekben. Újítók Lapja, június 20.

Saválló padlóburkolatok tervezési irányelvei és kivitelezési szabályzata. Újítók Lapja, június 20.
Schej János: Réztartalmú fémhulladékok feldolgozása. Újítók Lapja, június 20.
Svedszkij, I. E.: A cipőgyártás módszertana. Újítók Lapja, június 20.
Szekér Ferenc: Újítók iskolája. Újítók Lapja, június 20.
Szkobla, J. A.: Épületszerelő munkák nagyiparszerű végrehajtása. Újítók Lapja, június 20.
Szmornov—Aljajev—Vajntraul: Hídegsajtolás a műszeriparban. Újítók Lapja, június 5.
Vékássy Alajos: Ruhagéplari géptan I. Újítók Lapja, június 20.

V. SZÉPIRODALOM:

Dreiser Theodore: Amerikai tragédia. Magyar Nemzet, június 28. (Victor János).
Farge Yves: Egy szó... (elbeszélések) Esti Budapest, június 17.
Fábián Zoltán: Utak. Csillag, június (Bóka László).
Gergely Mihály: Szülőföld. Csillag, június (Goda Gábor).
Homeros: Illas. (ford.: Devecseri Gábor). Irodalmi Ujság, június 4. (Kardos László).
K. Grandpierre Emil: A csillagszemű. Csillag, június (Pándi Pál). Irodalmi Ujság, július 4. (Czllne Mihály).
Kuczka Péter: Mindenkinék, mindenkinék. Irodalmi Ujság, június 4. (Illés Béla).
Móricz Virág: Apám regénye. Irodalmi Ujság, június 20. (Sarkadi Imre). Művelt Nép, július. (Zolnay Vilmos).
Pausztovszkij: Szárnyaló idő. Irodalmi Ujság, június 4. (László Imre).
Zola Emil: Igazság (ford.: Benedek Marcel) Csillag, június. (Gyergyal Albert).

VII. EGYEB IRODALOM:

Kodály emlékkönyv. Zenetudományi tanulmányok. Új Zenél Szemle, június (Ujfalussy József).